

Tổng Giám Mục: Hồng Y Daniel DiNardo
Giám Mục Phụ Tá: GM. George A. Sheltz

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu
Đại Diện Đức Tổng Giám Mục
Chủ Tịch Cộng Đồng Công Giáo VN
281-495-8133

Hội Đồng Giáo Dân, TGP Galveston-Houston

Chủ Tịch: Ô. Phêrô Vũ Đức Phú
Giáo Xứ Đức Mẹ Lộ Đức
281-777-2229

Phó CT Nội Vụ: Ô. Phêrô Nguyễn Tài (GXĐMLV)
281-932-4655

Phó CT Ngoại Vụ: Phêrô Võ Tiến Đạt (GXNLNT)
281-827-9571

Tổng Thư Ký: Giuse Nguyễn Văn Hùng (CĐSJ)
832-403-7871

Thành viên: CT HĐMV các giáo xứ và cộng đoàn

Thánh lễ cuối tuần

GX. CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 8:30; 10:30 am; 6:00 pm

Lm. Giuse Vũ Thành
Pt. Giuse Nguyễn Phẩm
Pt. Giuse Lê Văn Rô

10610 Kingspoint Rd. - Houston, TX 77075
713-941-0521

GX. ĐỨC KITÔ NGÔI LỜI NHẬP THỂ

TB: 6:00 pm - CN: 7:00 am; 9:00 am; 11:00 am;
2:30 pm; 7:00 pm

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu
Lm. Giuse Bùi Phương Tiến
Pt. Giuse Nguyễn Sĩ Bạch
Pt. Phêrô Nguyễn Cường

8503 S. Kirkwood Rd. - Houston, TX 77099
281-495-8133

GIÁO XỨ ĐỨC MẸ LA VANG

TB: 6:00 pm - CN: 7:30; 9:15; 11:00 am; 6:00 pm

Lm. Thomas Trần Thiên Ân, OP.
Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.
Lm. Phêrô Phạm Duy Khánh, OP.

Pt. Micae Nguyễn Kim Khánh
12320 Old Foltin Rd. - Houston, TX 77086
281-999-1672

GIÁO XỨ ĐỨC MẸ LÔ ĐỨC

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 9:00; 11:00; 1:15; 6:00

Lm. Anthony Đinh Minh Tiên, OP.
Lm. Giuse Maria Đỗ Cao Nhân, OP.
Pt. Giuse Đỗ Nguyên Chương

6550 Fairbanks N. Houston, Houston, TX 77040
713-939-1906

CỘNG ĐOÀN THÁNH TÂM

TB: 7:00 pm - CN: 1:00

Lm. An Phong Sô Trần Đạt Nhân
1701 San Jacinto St. - Houston, TX 77002
713-659-1561 ext. 135

CỘNG ĐOÀN HOLY ROSARY

CN: 3:15; 6:30

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP
3617 Milam St. - Houston, TX 77002
713-518-2319

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM
TỔNG GIÁO PHẬN GALVESTON-HOUSTON
VIETNAMESE CATHOLICS OF THE ARCHDIOCESE OF GALVESTON-HOUSTON

ĐỪNG LẠC

1701 San Jacinto Street - Houston, Texas 77002
www.cgvnhouston.org

Chúa Nhật Lễ Thánh Gia, Năm C, Ngày 30-12-2018
Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca 2, 41-52

SUY NIỆM LỜI CHÚA

CON ĐƯỜNG HẠNH PHÚC

Những tranh ảnh về Thánh Gia thường diễn tả một gia đình ấm êm hạnh phúc. Thánh Giuse làm thợ mộc trong nhà. Đức Mẹ ngồi may vá. Đức Giêsu phụ giúp Thánh Giuse. Phải chăng Thánh Gia luôn sống trong êm đềm thư thái, không hề biết đến khổ đau? Phải chăng cuộc sống gia đình thánh cứ phẳng lặng trôi như mặt nước mùa thu không gợn sóng gió? Không phải, trái lại Thánh Gia đã biết đến rất nhiều sóng gió, thử thách.

Còn thử thách nào lớn hơn cảnh nghèo. Vì nghèo mà biết bao gia đình sinh ra bất hoà, áy náy mà Thánh Gia đã phải trải qua những kinh nghiệm đón đầu của kiếp nghèo. Bị xua đuổi, bị hắt hủi đến nỗi phải trú ngụ trong chuồng bò lừa. Thê thảm hơn nữa, phải sinh con giữa bầy súc vật, không giường chiếu chăn màn.

Còn gì buồn hơn là bị thù ghét, bị săn đuổi? Thánh Gia sống hiền lành khiêm nhường, thế mà phải chịu đựng sự thù ghét của Hêrôđê. Vừa sinh ra, còn non nớt đã phải bồng bế nhau chạy trốn, xa quê hương đất nước.

Còn cảnh nào bi đát bằng cảnh vợ chồng hiểu lầm nhau? Thế mà Thánh Giuse đã hiểu lầm Đức Mẹ khi Đức Mẹ thụ thai bởi quyền phép Đức Chúa Thánh Thần. Ai đã trải qua cảnh nghi ngờ bị phản bội sẽ hiểu Thánh Giuse đã bị giày vò đau đớn đến mức nào.

Còn gì khiến cha mẹ buồn hơn khi thấy con cái không ngoan ngoãn vâng lời, bỏ nhà ra đi? Vậy mà Thánh Giuse và Đức Mẹ đã phải chứng kiến cảnh đứa con ngoan ngoãn của mình tự động ở lại Đền Thờ mà không xin phép cha mẹ. Các Ngài vất vả lo âu tìm kiếm thì ít, nhưng buồn phiền đau khổ thì nhiều. Làm sao các Ngài tránh khỏi buồn phiền khi nghĩ rằng người con mà các Ngài rất mực yêu quý đã cãi lời cha mẹ?

Những sóng gió mà Thánh Gia đã phải đương đầu như thế có lẽ nhiều và nặng nề hơn những gia đình bình thường. Thế nhưng các Ngài vẫn giữ được hạnh phúc gia đình. Nhờ bí quyết nào các Ngài đã vượt qua được biết bao cơn sóng gió như thế?

Trước hết các Ngài luôn tìm thánh ý Chúa. Mỗi khi gặp gian nan thử thách, các Ngài không tìm ý riêng mình, cũng không tìm ý thích của người đời, nhưng luôn đi tìm ý Thiên Chúa. Tìm ý Chúa mạc khải trong Kinh Thánh, qua các biến cố xảy đến. Tâm sự với Chúa trong giờ cầu nguyện. Hỏi ý kiến Chúa nơi các vị đại diện.

Khi biết được thánh ý Chúa, các Ngài lập tức mau mắn vâng lời. Đức Mẹ muốn giữ mình đồng trinh, nhưng khi biết ý Chúa muốn cho Người làm Mẹ Đấng Cứu Thế, Đức Mẹ liền thưa: "Này tôi là nữ tỳ của Chúa, tôi xin vâng lời thiên sứ truyền". Thánh Giuse đang muốn bỏ đi, nhưng khi biết ý Chúa muốn cho Người ở lại, Người đã vâng lời ngay không ngần ngại.

Sau cùng, các Ngài luôn quên mình vì hạnh phúc của mọi người trong gia đình. Thánh Giuse tuy là gia trưởng, nhưng đã hết tình phục vụ Đức Mẹ và Đức Giêsu. Đức Mẹ là Mẹ Thiên Chúa, nhưng lại xưng mình là tôi tớ của Thiên Chúa. Còn Đức Giêsu là Thiên Chúa, nhưng lại trở thành người con bé nhỏ nhất trong gia đình.

Ngày nay, nhiều gia đình gặp khủng hoảng, lâm vào cảnh cơm chẳng lành canh chẳng ngọt, vì đã không biết áp dụng những bí quyết của Thánh Gia. Mỗi khi gặp khó khăn,

CÔNG ĐOÀN ST. CHRISTOPHER

CN: 4:30

Lm. Giuse Lê Thu

8150 Park Place – Houston, TX 77017

713-645-6614

CD. ST. JUSTIN TỬ ĐẠO

CN: 12:00

Lm. Phêrô Nguyễn Hữu Thăng

Pt. Giuse Trần Văn Nhật

13350 Ashford Point Dr. Houston, TX 77082

281-556-5116

CÔNG ĐOÀN FATIMA

CN: 9:00

Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.

1003 Gulf Bank-Houston, TX 77037

713-732-0132

Giáo xứ Mỹ có thánh lễ Việt ngữ cuối tuần

TB: 8:00 pm

St. Elizabeth Ann Seton

6646 Addicks Satsuma Rd. Houston, TX 77084

281-463-7878

TB: 7:00 pm

St. Francis de Sales

8200 Roos Rd. Houston, TX 77036

713-774-7475

LIÊN ĐOÀN THIẾU NHI THÁNH THỂ

Tổng Tuyên Ủy: Lm. Giuse Lê Thu

Trưởng Phêrô Võ Khanh Tony (GX/CTTĐVN)

832-455-5961

LIÊN HỘI CÁC BÀ MẸ CÔNG GIÁO

Tổng Linh Hưởng: Lm. Giuse Bùi Phương Tiến

Lucia Nguyễn Ngọc Thủy

281-948-2757

LIÊN ĐOÀN LIÊN MINH THÁNH TÂM

Tổng Linh Hưởng: Lm. Giuse Vũ Thành

Ông Nguyễn Văn Xuân

832-260-5016

LIÊN ĐOÀN TỔNG ĐỘ FATIMA

Tổng Linh Hưởng: Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng

713-518-2319

Ông Phêrô M. Nguyễn Văn Triệu (Gx. CTTĐ)

281-484-3157

ĐẠO BINH ĐỨC MẸ (LEGIO MARIE)

Tổng Linh Hưởng: Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng

Trưởng Curia Giuse Nguyễn Ngọc Thiên

832-433-2198

PHONG TRÀO CURSILLO

Tổng Linh Hưởng:

Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM.

Trưởng Lãnh Đạo: Maria Nguyễn Thu Trang

713-303-7982

LH. ĐOÀN DÒNG BA ĐA MINH

Tổng Linh Hưởng: Lm. Đình Minh Tiên, OP

Ông Cao Văn Thuận (Giáo Xứ Lộ Đức)

281-859-8268

TUYÊN ỦY NHÀ THƯƠNG

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng

713-757-1000 ext. 1624

PHÁT THANH TIN YÊU

Tuyên Ủy: Lm. Gioan Trần Đình Khả

10135 West Rd.

Houston, TX 77064

281-955-7328

Website Cộng Đồng Công Giáo VN - Houston

www.cgvnhouston.org

Phụ Trách: Pt. Giuse Trần Văn Nhật

nth@nguoitinhuu.org

713-870-8955

khi phải đối phó với những khó khăn ngày càng nhiều trong đời sống hiện nay.
Lạy Thánh Gia, xin nâng đỡ gia đình chúng con. Amen.

+Tgm. Giuse Ngô Quang Kiệt

HẠNH PHÚC GIA ĐÌNH

Gia đình là tế bào gốc của cộng đồng xã hội và Giáo Hội. Có thể nói rằng mọi sự được khởi đầu từ gia đình. Hôn nhân có hạnh phúc thì gia đình sẽ hạnh phúc. Vợ chồng hạnh phúc thì con cái mới hạnh phúc, do đó mà gia đình cũng hạnh phúc. Văn hào Victor Hugo (1802-1885) đã mô tả sự bất hạnh của người vợ gia đình trong tác phẩm “Les Misérables” (Những Kẻ Khốn Cùng). Chắc chắn không ai không có gia đình, nhưng gia đình không hạnh phúc thì thật bất hạnh!

Người ta có thể chọn lựa nhiều thứ cho mình, nhưng không ai có thể chọn cha mẹ hoặc nơi sinh. Dù cha mẹ có thể nào thì cũng vẫn là cha mẹ của mình. Cha mẹ là khởi đầu một gia đình. Mà gia đình chính là tế bào cơ bản của xã hội, được mệnh danh là **Tổ Ấm**, là **Chiếc Nôi Hạnh Phúc**. Tổ ấm nghĩa là không được lạnh, không được nóng, mà nhất thiết phải ấm. Tiếng Việt hay thật!

Một danh nhân đã xác định: **“Nhân loại không có tương lai nếu không có gia đình. Gia đình là sự hiệp thông tình yêu, xây dựng trên hôn nhân giữa một người nam và một người nữ, và được mời gọi trở thành đền thánh của sự sống, tế bào của xã hội”**. Ý tưởng thực sự độc đáo và chí lý, nhìn những cái vô thường mà thấy được cái phi thường.

Bất cứ một tổ chức nào – dù chỉ là một nhóm nhỏ – cũng cần có quy luật để điều chỉnh. Nước có quốc pháp, nhà có gia phong. Tuy nhiên, luật vị nhân sinh, nhân sinh bất vị luật. Gia phong cũng có các nguyên tắc cơ bản làm nền tảng để duy trì và bảo vệ gia đình, sao cho đó là một **Tổ Ấm** thực sự.

Ngắm nhìn hang đá, chúng ta thấy một gia đình nghèo nhưng hạnh phúc. Giữa đêm khuya giá lạnh nhưng đó lại là một **Tổ Ấm** – chúng ta gọi đó là **Thánh Gia**. Nhìn vào đó, chúng ta cũng nhớ công ơn cha mẹ như biển trời lai láng, khôn ví và khôn tả. Như ca dao Việt Nam nói về công cha nghĩa mẹ luôn dành trọn cho con cái:

Ơn cha nặng lắm, cha ơi!

Nghĩa mẹ bằng trời, chín tháng cưu mang

Đặc biệt nói riêng về người mẹ, vì người mẹ luôn âm thầm chịu đựng những sự khó nhọc, thậm chí có thể ảnh hưởng tới sinh mạng:

Thương thay chín chữ cù lao

Tam niên nhũ bộ, biết bao nhiêu tình!

Tuy nói về người mẹ cũng ngụ ý nói về người cha. Không thể chỉ kính trọng **Tình Mẹ** mà “coi nhẹ” **Tình Cha**, vì **người Mẹ khởi đầu cho cuộc sống, tình yêu và hạnh phúc; người Cha khởi đầu cho ý chí, niềm tin và sức mạnh**. Ai cũng từng là con trẻ,

Ban Điều Hành Bản Tin Dững Lạc

Ô. Nguyễn Văn Mẫu	713-231-6242 - mauvnguyen@yahoo.com
Ô. Nguyễn Đức Chính	713-269-0554 - chinhandhuong@gmail.com
Ô. Nguyễn Văn Thắng	832-661-3076 - thangnguyen031464@gmail.com
Ch. Hiền Lê	281-495-8133 - dunglacad@gmail.com

Muốn nhận Bản Tin Dững Lạc qua email xin gửi điện thư yêu cầu về:
mauvnguyen@yahoo.com hay BTDL_Gal_Houston-subscribe@yahoogroups.com

Chương Trình Phát Thanh Tin Yêu: Saigon-Houston làn sóng 900 AM
từ 4:00 đến 4:45 chiều Chúa Nhật

Phụ Trách

AC. Trần Tú - Mai Dung	281-467-5223 - Traneight117@sbcglobal.net
AC. Nguyễn Lập - Huệ	281-253-9761 - lap.nguyen@yahoo.com
A. Đỗ Minh Tân	281-736-7970 - tanm1000@gmail.com
AC. Nguyễn Lương - Anna Phương	832-816-3402 - lnguyen999@yahoo.com

Văn Phòng Ôn Gọi Linh Mục và Tu Sĩ
713-652-8239

Đại Chủng Viện St. Mary
713-686-4345

MUC VỤ GIỚI TRẺ

Lm. JBA Trần S. Steven, CSsR
713-433-9836
Lm. Nguyễn Cao Trường Sơn
832-788-1636

MUC VỤ GIA ĐÌNH

Lm. Giuse Châu Xuân Báu, CSsR
713-681-5144 ext. 107

ỦY BAN PHUNG VU

Lm. Gioan Hoàng Đạt
713-652-8239

ỦY BAN THÁNH NHẠC

Lm. Christopher Nguyễn Cường
281-356-2000

ỦY BAN GIÁO LÝ

Lm. Đinh Minh Tiên, OP
713-732-0132

ỦY BAN CÔNG LÝ - HÒA BÌNH - LIÊN TÔN

Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM
281-575-7246
Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP
713-529-4854

ĐÒNG CHÚA CỨU THẾ

3417 W. Little York Road
Houston, TX 77091
713-681-5144

ĐÒNG NỮ ĐA MINH

5250 Gasmer Drive
Houston, Texas 77035
713-723-8250

TU XÁ THÁNH ĐA MINH

12314 Old Foltin Road
Houston, TX 77086
281-999-4928

ĐÒNG NỮ LA SAN

14562 Cypress N. Houston
Cypress, TX 77429
281-894-7756

ĐÒNG MẾN THÁNH GIÁ

8138 Lynn St.
Houston, TX 77017
713-643-3694

ĐÒNG CHÚA THÁNH THẦN

4410 Yoakum Blvd.
Houston, TX 77006
713-529-0405

TU HỘI TÂN HIẾN

20303 Kermier Road
Waller, TX 77484-8743
832-923-7784

TU HỘI GIA ĐÌNH

ME MARIA THẨM VIẾNG

11663 Quinn Ridge Way
Houston, TX 77038
713-518-2977

và mang ơn cù lao của cả cha và mẹ. Nhưng chín đức cù lao là gì? Đó là Sinh, Cúc, Phù, Dục, Súc, Trưởng, Cố, Phục, Phúc. Tức là sinh nở, nâng đỡ, vỗ về, dạy dỗ, cho bú, nuôi lớn, trông nom, chăm sóc, che chở (*).

Ngày qua tháng lại, bà Anna thụ thai, sinh con trai và đặt tên cho con trẻ là Samuen, vì bà nói: “Tôi đã xin Đức Chúa được nó” (1 Sm 1: 20). Ngày nay chúng ta gọi đó là “con cầu con khản”. Quý lắm, cung lắm. Thật ra ai cũng nhờ ơn Chúa mà có thể hiện hữu trên cõi đời này, nhưng có một số “hiếm hoi” thôi, trường hợp bà Anna là một điển hình. Khi đó, người chồng là Encana lên với cả gia đình để dâng hy lễ thường niên cho Đức Chúa và để giữ trọn lời khản hứa của mình. Bà Anna không lên, vì bà nói với chồng: “Đợi cho đến khi đứa trẻ cai sữa đã. Khi đó em sẽ đưa nó đi, nó sẽ ra mắt Đức Chúa và sẽ ở lại đó mãi mãi” (1 Sm 1: 22).

Nó là đứa con cầu tự nên nó phải được dâng hiến cho Thiên Chúa, mà chính vợ chồng Encana và Anna cũng đã thề hứa với Chúa nên họ muốn giữ trọn lời hứa và cũng là cho phải đạo.

Sau thời gian cai sữa cho con trẻ, bà đưa con lên với mình, mang theo một con bò mộng ba tuổi, hai thùng bột và một bầu da đầy rượu. Đó là theo luật Cựu ước. Ăn theo thưở, ở theo thời. Ở đâu thì ăn đấy. Đó là chuyện tất nhiên. Hai ông bà này cũng không ngoại lệ. Bà đưa con vào Nhà Đức Chúa tại Silô. Họ sát tế con bò và đưa đứa trẻ đến với ông Êli.

Bà Anna chân thành nói với ông Êli: “Thưa Ngài, xin thứ lỗi, tôi xin lấy mạng sống Ngài mà thề: tôi là người đàn bà đã đứng bên Ngài, tại đây, để cầu nguyện với Đức Chúa. Tôi đã cầu nguyện để được đứa trẻ này, và Đức Chúa đã ban cho tôi điều tôi đã xin Người. Đến lượt tôi, tôi xin nhượng nó lại cho Đức Chúa. Mọi ngày đời nó, nó sẽ được nhượng cho Đức Chúa” (1 Sm 1: 26-28). Lời lẽ của một phụ nữ quê mùa, chất phác, nhưng rất cương quyết và dứt khoát. Sau đó, họ đã thờ lạy Đức Chúa tại nơi đó.

Kinh Thánh hôm nay gợi nhớ việc Đức Mẹ dâng Chúa Giêsu trong Đền Thánh. Ngày nay, sau khi sinh con – nhất là mỗi khi đưa con đi lãnh nhận Bí Tích Thánh Tẩy, các bậc cha mẹ có chân thành dâng con trẻ cho Thiên Chúa với lòng biết ơn?

Tất cả đều là hồng ân, từ điều nhỏ tới điều lớn, đơn giản là mỗi chúng ta đều có không khí hít thở hằng ngày, hít thở từng giây, và lại có một gia đình – dù là nhà nghèo. Vì thế, “hãy tạ ơn Chúa, cầu khản danh Người, vĩ nghiệp của Người, loan báo giữa muôn dân” (Tv 105: 1). Tác giả Thánh Vịnh tiếp tục mời gọi chúng ta: “Hát lên đi, đàn ca mừng Chúa, và suy gẫm mọi kỳ công của Người. Hãy tự hào vì danh thánh Chúa, tâm hồn những ai tìm

kiếm Chúa, nào hoan hỷ. Hãy tìm Chúa và sức mạnh của Người, chẳng khi ngừng tìm kiếm Thánh Nhan. Hãy nhớ lại những kỳ công Người thực hiện, những dấu lạ và những quyết định Người phán ra, hỡi anh em, dòng dõi Apraham tôi tớ Chúa, con cháu Gia-cóp được Người tuyển chọn!” (Tv 105: 2-6).

Thật vậy, không ta ơn sao được, tại sao? Bởi vì “chính Đức Chúa là Thiên Chúa chúng ta, những điều Người quyết định là luật chung cho cả địa cầu. Giao ước lập ra, muôn đời Người nhớ mãi, nhớ lời đã cam kết đến ngàn thế hệ!” (Tv 105: 7-8). Đó cũng chính là điều đã được giao ước cùng Tô phụ Apraham, và cũng đã được đoan thề cùng Isaac.

Thánh Gioan tiếp tục nói “dại hơi” một chút: “Anh em thân mến, nếu lòng chúng ta không cáo tội chúng ta, chúng ta được mạnh dạn đến cùng Thiên Chúa. Và bất cứ điều gì chúng ta xin, chúng ta được Người ban cho, bởi vì chúng ta tuân giữ các điều răn của Người và làm những gì đẹp ý Người. Đây là điều răn của Người: chúng ta phải tin vào danh Đức Giêsu Kitô, Con của Người, và phải yêu thương nhau, theo điều răn Người đã ban cho chúng ta. Ai tuân giữ các điều răn của Thiên Chúa thì ở lại trong Thiên Chúa và Thiên Chúa ở lại trong người ấy. Căn cứ vào điều này, chúng ta biết được Thiên Chúa ở lại trong chúng ta, đó là nhờ Thần Khí, Thần Khí Người đã ban cho chúng ta” (1 Ga 3: 21-24). Có lẽ chúng ta đã quá quen với “luật yêu thương” của Chúa, thề nhưng nghe nhiều mà có lẽ chưa giữ được bao nhiêu. Ngay cả những người thân trong gia đình mà chưa ta cũng chưa yêu thương đúng nghĩa. Một sự thật rất thật, chúng ta cảm thấy buồn cho chính mình!

Thánh sử Luca kể: Hằng năm, cha mẹ Đức Giêsu trở về Đền Giêrusalem mừng lễ Vượt Qua. Khi Người được mười hai tuổi, cả gia đình cùng lên đền, như người ta thường làm trong ngày lễ. Xong kỳ lễ, hai ông bà trở về, còn cậu bé Giêsu thì ở lại Giêrusalem, mà cha mẹ chẳng hay biết. Ông bà cứ tưởng là cậu về chung với đoàn lũ hành hương, nên sau một ngày đường, mới đi tìm kiếm giữa đám bà con và người quen thuộc. Không thấy con đâu, hai ông bà trở lại Giêrusalem mà tìm.

Người đông, đất rộng, đường xa, thề mà cha mẹ lại lạc mất Con Trẻ, thật là khô! Lòng như lửa đốt, cha mẹ lại lội bộ ngược dòng người để tìm Con. Mà đâu phải gặp ngay, mãi sau ba ngày mới tìm thấy con trong Đền Thờ, đang ngồi giữa các thầy dạy, vừa nghe họ, vừa đặt câu hỏi.

Một nhòai, nhưng cha mẹ vẫn có thể thờ phào, vì “câu ám” đang đôi chặt với những người lớn hơn mình và giỏi hơn mình. Có lẽ lúc đó Cô Maria nói với Chú Giuse: “Anh ơi! Con mình giỏi thật!”. Chú Giuse vốn ít nói, chắc chỉ cười thôi!

Đọc tiếp trang 9 →

ĐTC Phanxicô: Đừng tục hóa lễ Giáng Sinh; sống những bất ngờ từ Thiên Chúa

Lễ Giáng Sinh đầu tiên trong lịch sử đầy những điều ngạc nhiên, bất ngờ, đối với Mẹ Maria, với Thánh Giuse, với các mục đồng. Ngạc nhiên lớn nhất chính là Thiên Chúa đến thể gian trong thân phận một hài nhi bé nhỏ, sinh ra trong hang đá nghèo hèn. Mẹ Maria đã đón tiếp Chúa với niềm tin tín thác, Thánh Giuse mở lòng đón nhận thánh ý Chúa, các mục đồng hân hoan chạy đi gặp Người. Hãy để mình được bất ngờ từ Thiên Chúa.

Chỉ còn 6 ngày nữa là đến lễ Giáng Sinh. Vì thế, trong bài giáo lý tại buổi tiếp kiến chung sáng thứ Tư 19/12, ĐTC Phanxicô đã trình bày về những điều ngạc nhiên trong lễ Giáng Sinh đầu tiên, và mời gọi các tín hữu đừng hiểu sai về cách mừng lễ Giáng Sinh, đừng tục hóa lễ Giáng Sinh nhưng hãy tự hỏi xem Chúa Giêsu thích chúng ta mừng lễ Giáng Sinh như thế nào.

ĐTC bắt đầu bài giáo lý với nhận xét rằng: Các cây thông, những đồ trang trí, đèn điện ở khắp mọi nơi nhắc rằng Giáng Sinh năm nay cũng là một ngày lễ hội. Chiếc máy quảng cáo mời người ta trao đổi những món quà mới lạ để tạo cho nhau sự ngạc nhiên. Nhưng đây có phải là ngày lễ mà Thiên Chúa yêu thích không? Đây là lễ Giáng Sinh mà Chúa mong muốn? Những món quà nào, những ngạc nhiên nào mà Thiên Chúa đang chờ đợi?

Giáng Sinh đầu tiên trong lịch sử đầy những điều ngạc nhiên.

Chúng ta hãy quan sát ngày Giáng Sinh đầu tiên trong lịch sử để khám phá điều Chúa yêu thích. Lễ Giáng Sinh đầu tiên trong lịch sử đầy những điều ngạc nhiên. Bắt đầu từ Mẹ Maria, vị hôn thê của Thánh Giuse: thiên thần hiện ra với Mẹ và thay đổi cuộc đời của Mẹ. Từ một trinh nữ Mẹ sẽ trở thành bà mẹ.

Rồi đến lượt Thánh Giuse, được gọi làm cha của đứa con mà Ngài không sinh ra. Cao trào của câu chuyện là khi đứa con xuất hiện vào thời điểm không được chờ đợi nhất, là khi Mẹ Maria và Thánh Giuse đã hứa hôn và theo Luật Do thái họ chưa thể chung sống. Trước xi căng đan đó, nên theo cách xử thế khôn ngoan của thời đó, Thánh Giuse nên ruồng bỏ Mẹ Maria để cứu lấy danh dự tốt đẹp của Ngài; nhưng dù có quyền đó, thánh nhân làm mọi người ngạc nhiên: để không làm tổn hại đến Mẹ Maria, thánh nhân nghĩ đến việc rời bỏ Mẹ cách kín đáo, dù có khi phải trả giá cho việc làm này là chính thanh danh của Ngài.

Rồi lại một điều ngạc nhiên khác nữa: Trong giấc mơ, Thiên Chúa đã thay đổi kế hoạch của Thánh Giuse và yêu cầu thánh nhân đón nhận Mẹ Maria về với mình. Khi Chúa Giêsu đã chào đời, khi mà Thánh Giuse đã có những kế hoạch cho gia đình thì trong giấc mơ, Ngài được Chúa báo hãy trở dậy và đi sang Ai cập. Tóm lại, Giáng Sinh đem đến

những thay đổi bất ngờ cho cuộc sống. Và nếu chúng ta muốn sống lễ Giáng Sinh, chúng ta phải chuẩn bị tâm hồn mình sẵn sàng trước những ngạc nhiên, nghĩa là sẵn sàng cho một sự thay đổi đời sống cách bất ngờ.

Chúa Giêsu sinh tại Belem là ngạc nhiên lớn nhất.

Nhưng chính trong đêm Giáng Sinh, bất ngờ lớn nhất xảy đến. Đấng Tối Cao là một hài nhi bé nhỏ. Ngôi Lời trở thành một trẻ sơ sinh, theo nghĩa đen là “không nói được. Không có các vị lãnh đạo chính quyền thời đó hay các vị đại sứ, đón tiếp Đấng Cứu Thế mà chỉ có các mục đồng đơn sơ, những người đang làm việc trong đêm tối và bị bất ngờ bởi lời loan báo của các Thiên Thần, nhưng không chậm trễ chờ đợi, họ đã chạy đi gặp Người. Ai mà chờ đợi điều đó xảy ra? Giáng Sinh là việc cử hành điều chưa bao giờ xảy ra của Thiên Chúa, hay nói cách hay hơn, là cử hành một Thiên Chúa chưa từng được biết như thế, là điều đảo lộn các lý luận và chờ đợi của chúng ta.

Giáng Sinh khai mở một kỷ nguyên mới.

Do đó, cử hành lễ Giáng Sinh là đón nhận những điều ngạc nhiên từ Trời cao đến trên trái đất này. Chúng ta không thể sống “những điều của thế giới này trên trái đất này”, khi mà Trời cao đã mang đến thế gian những điều mới mẻ. Giáng Sinh khai mở một kỷ nguyên mới, nơi mà cuộc sống không theo những lập trình cứng nhắc nhưng là trao tặng; nơi người ta không sống vì mình, theo những sở thích riêng của mình, nhưng sống cho Chúa; và với Thiên Chúa, bởi vì Giáng Sinh của Thiên Chúa là Thiên Chúa ở cùng chúng ta, Đấng sống cùng chúng ta, bước đi cùng chúng ta.

Để mình được những điều ngạc nhiên đánh động.

Sống biến cố Giáng Sinh là để cho mình được những điều mới mẻ ngạc nhiên đánh động. Giáng Sinh của Chúa Giêsu không mang lại hơi ấm bảo vệ của lò sưởi nhưng là một sự rùng mình thiêng liêng làm rung chuyển lịch sử. Giáng Sinh là chiến thắng của sự khiêm nhường trước sự kiêu ngạo, của sự đơn giản trước sự giàu sang, của thịnh lạng trước ồn ào, của câu nguyện về "thời gian của tôi", của Thiên Chúa trên "cái tôi" của tôi.

Cử hành Giáng Sinh như Chúa Giêsu, Mẹ Maria, Thánh Giuse, các mục đồng.

Như thế, chúng ta phải cử hành lễ Giáng Sinh thế nào cho thích hợp? ĐTC giải thích: Cử hành lễ Giáng Sinh là cử hành với Chúa Giêsu, Đấng đã trở nên nghèo khó vì chúng ta và Người xuống thế với những ai cần đến chúng ta. Đó là cử hành như Mẹ Maria: tín thác, vâng phục Thiên Chúa, ngay cả khi không hiểu điều mà Thiên Chúa sẽ làm. Đó là cử hành như Thánh Giuse: đứng dậy thi hành điều Thiên Chúa muốn, ngay cả khi nó không theo các kế hoạch của chúng ta. Thánh Giuse ngạc nhiên: trong Tin Mừng Thánh Giuse không bao giờ nói điều gì, không có lời nào của Thánh Giuse được thuật lại trong Tin Mừng; và Thiên Chúa nói với Ngài trong sự thinh lặng, ngay trong giấc mơ. Giáng Sinh là chọn lựa tiếng nói âm thầm của Thiên Chúa hơn là sự ồn ào huyên náo của chủ nghĩa tiêu thụ. Nếu chúng ta biết ở bên hang đá trong thinh lặng, Giáng Sinh cũng sẽ là một sự ngạc nhiên đối với chúng ta, chứ không phải là một điều đã nhìn thấy, đã xưa rồi. Thinh lặng trước hang đá: đây là lời mời gọi cho lễ Giáng Sinh. Bạn hãy dành chút thời gian, đến trước hang đá và thinh lặng. Bạn sẽ cảm thấy, sẽ nhìn thấy điều ngạc nhiên.

Đừng tục hóa lễ Giáng Sinh.

ĐTC nhận xét rằng: Tuy nhiên, thật không may, người ta có thể nhầm lẫn về ngày lễ và yêu thích những điều bình thường của thế gian hơn là những điều mới mẻ từ Trời. Nếu Giáng Sinh vẫn chỉ là một ngày lễ truyền thông đẹp đẽ, nơi mà chúng ta là trung tâm chứ không phải là Thiên Chúa, thì nó sẽ chỉ là một cơ hội bị đánh mất. Xin anh chị em đừng tục hóa lễ Giáng Sinh! Chúng ta đừng bỏ qua việc mừng lễ, như ngày xưa đó, khi “Người đến giữa dân Người và họ đã không đón tiếp Người” (Ga 1, 11). Ngay từ đầu Tin Mừng của Mùa Vọng, Chúa đã cảnh giác chúng ta, khi yêu cầu chúng ta đừng để cho mình trở nên nặng nề vì chè chén say sưa và lo lắng sự đời (LC 21, 24). Trong những ngày này, người ta vội vàng như thể chưa bao giờ trong suốt năm. Nhưng mà như thế là người ta làm trái ngược lại điều Chúa Giêsu mong muốn. Chúng ta đổ lỗi cho nhiều thứ phải làm trong ngày, cho thế gian này quá mau quá. Tuy

Độc tiếp trang 10 →

Tuổi trẻ trong vòng vây của cơn cám dỗ

Nhiều người cho rằng chưa bao giờ giới trẻ lại dễ bị cám dỗ như thời tục hóa và thế giới Internet hôm nay. Nơi đó, không khác gì trong bối cảnh con rắn đến cám dỗ bà E-và, mẹ chúng sinh. Đôi khi người trẻ kiệt quệ trong vòng vây tội lỗi ấy mà chẳng thể thoát ra! Giáo Hội cũng đang cố gắng hết sức để giúp người trẻ thoát ra khỏi vũng lầy ấy. Hơn nữa, chính Thiên Chúa cũng mong muốn đồng hành với người trẻ trong mọi cảnh huống khó khăn của phận người. Tiếc là số người trẻ lạnh nhạt với tôn giáo, xa lạ với Thiên Chúa có phần gia tăng. Tuy nhiên, không vì thế mà người trẻ đầu hàng trước những cơn cám dỗ như vũ bão của thế lực quỷ ma.

Sở dĩ người trẻ, hay nói đúng hơn, con người luôn có nguy cơ phạm tội là vì chúng ta bị lây nhiễm một tội từ thưở ông bà nguyên tổ: Tội tổ tông. Nhiều bạn có lý khi lập luận rằng, tại sao chúng ta sống trong thế kỷ 21 rồi mà phải chịu hậu quả của lân phạm tội của ông A-đam và bà E-và. Thực ra, Giáo Hội nói “Tội tổ tông truyền, không có ý nói đến tình trạng thế thâm mà mỗi người khi vừa được sinh ra thì đã vương mắc rồi.” Đó là thân phận mỏng dòn của kiếp người. Đó là một sự thật khách quan, dù có muốn, người trẻ cũng chẳng thể thoát ra được. Ngược lại, chúng ta lưu ý đến một chi tiết sau khi ông bà phạm tội, Thiên Chúa không ruồng bỏ con người, nhưng hứa ban một Đấng Cứu Thế cho con người. Trong chiều hướng này, lời phụng vụ đêm Phục sinh vang lên: “Tội tổ tông là tội hồng phúc”, vì tội ấy đã đem lại Đấng Cứu Độ cho con người.

Tuy nhiên, là những người con trong dòng giống mắc tội tổ tông, chúng ta hoàn toàn không bị bắt buộc phạm tội. Chịu Phép Rửa Tội, chúng ta được Thiên Chúa tẩy rửa mọi vết nhơ của tội tổ tông. Từ đó chúng ta nên con người mới trong Đức Kitô. Điều trớ trêu là chúng ta cứ vẫn nghiêng chiều về tội, và vẫn phạm tội như thường! Hình như người trẻ “ngiên” phạm tội, đâu biết điều ấy chẳng hay ho tốt lành gì! Hoặc nói đúng hơn, chính Thánh Phaolô trải

nghiệm sức lôi cuốn của tội mạnh hơn người ta tưởng: “*Sự thiện tôi muốn thì tôi không làm, nhưng sự ác tôi không muốn, tôi lại cứ làm.*” (Rom 7, 19). Dù trong thân phận ấy, Thiên Chúa vẫn không làm khi tạo dựng nên chúng ta. Đúng như lời nhạc của Lm. Kim Long: “*Chúa không làm, khi Ngài dựng nên con. Dù lời Ngài con không giữ trọn. Vì Chúa đã biết từ ngàn xưa: Rằng thân con bởi tro bụi. Và được cứu mang trong tội lỗi.*”

Đĩ nhiên chúng ta đã biết: “*Tội là hoàn toàn từ bỏ Thiên Chúa, từ chối không đón nhận Tình yêu Thiên Chúa, khinh thường không giữ giới răn của Thiên Chúa.*” Chúng ta thấy tội lỗi không có chỗ cho tình yêu. Ai trong chúng ta cũng cảm nhận được sức nặng nề của lỗi tội. Là tội nhân, thật khó để yêu mến chính mình và tha nhân. Vì xa cách Thiên Chúa, dù là người trẻ, chúng ta cũng thấy mình mất đi sức sống, ngọn lửa hy vọng cũng dường như lụi tàn. Đó là hậu quả của một đứa con xa Thiên Chúa, nhưng Thiên Chúa luôn là người Cha Nhân Hậu luôn chờ người con lầm lỡ ấy quay về. (Lc 15, 1-32).

Thiên Chúa không chỉ kiên nhẫn đợi chờ, chính Người đã chủ động kéo con người ra khỏi vòng vây của cơn cám dỗ. Bằng cách nào? Trong đêm Giáng Sinh năm xưa, Thiên Chúa gửi đến cho nhân loại Con Một của Người là Đấng Cứu rỗi, Đấng chuộc tội. Chính Người cứu chúng ta khỏi quyền lực tội lỗi. Như thế nào? Thánh Bernard tóm tắt câu chuyện cứu độ ấy cho các bạn trẻ khi nói rằng: “*Khi bàn tay Chúa Giêsu bị đóng đinh vào Thập Giá, Người đã đóng đinh cả tội lỗi ta vào Thập Giá nữa.*” Như vậy, dù có ở trong vòng vây của biết bao cơn cám dỗ, người trẻ một khi bám vào Thập Giá, bám vào tay Thầy Giêsu, chắc chắn Ma Quỷ sẽ thất bại và bỏ đi.

Để được như thế, người trẻ muốn bắt chước vị thánh trẻ Đaminh Saviô trong bốn lời cam kết:

- 1/ Tôi sẽ siêng năng xưng tội và rước lễ.
- 2/ Tôi sẽ thánh hóa các ngày lễ trọng.
- 3/ Chúa Giêsu và Mẹ Maria là những người bạn thân nhất của tôi.
- 4/ Tôi thà chết chứ không phạm tội.

Đó là những cách tuyệt vời mà thánh nhân đã chia sẻ với chúng ta để lướt thắng cơn cám dỗ. Ngoài ra nhiều người nội rằng Ma Quỷ hay con cám dỗ cũng giống như con chó dữ vậy. Nếu chúng ta sợ nó, nó sẽ tấn công ta; ngược lại, nếu ta không trả nó bằng những vũ khí hữu hiệu, nó sẽ cao chạy xa bay. Thực

vậy, có lần trên kênh truyền hình Công Giáo TV 2000, Đức Giáo Hoàng Phan-xi-cô cho biết: “*Chẳng có điều gì thuyết phục tôi để phải đối thoại với Satan cả!*” Sau đó Ngài đưa ra lý do vì Satan thông minh hơn chúng ta nhiều. Nếu chúng ta bắt đầu đối thoại với nó, nó sẽ quay chúng ta vòng vòng và sau cùng là chúng ta lạc hướng. Bản chất của Satan là dối trá lừa bịp chúng ta, thậm chí với cả giám mục và linh mục nữa. Ngược lại khi chúng ta cương quyết đuổi nó đi, chúng ta sẽ chiến thắng.

Chúng ta cầu nguyện cho nhau để mỗi người thấy mình yếu đuối mà biết bám víu vào Thiên Chúa, vào tha nhân. Xin đừng thất vọng khi bạn đang sống trong tội lỗi, nhưng trên hết, với tinh thần người trẻ, hy vọng chúng ta lấy lại hy vọng để dám bước ra khỏi tình trạng tội lỗi ấy và đứng lên trở về cùng Thiên Chúa là Đấng luôn thương xót và chữa lành.

Giuse Phạm Đình Ngọc, SJ

Ba dạng linh đạo.

Tất cả chúng ta đều đấu tranh, và đấu tranh theo 3 cách. Thứ nhất là, đôi khi chúng ta đơn thuần đấu tranh để giữ mình, để vẫn lành mạnh và ổn định, để bình thường, không sụp đổ, để cuộc sống chúng ta không vướng vào những hỗn loạn và khủng hoảng. Cần thực sự nỗ lực để giữ mình được lành mạnh bình thường, ổn định, và hạnh phúc.

Nhưng ngay cả khi được như thế, thì một phần khác trong chúng ta luôn vươn lên, đấu tranh để lên lên, để đạt được những điều cao hơn, để không phí hoài những phong phú và ơn ích của mình, để sống một đời sống đáng ngưỡng mộ hơn, cao quý hơn và vị tha hơn.

Rồi đến một tầm mức khác, chúng ta đấu tranh với một bóng tối đầy đe dọa đang bao quanh và len vào chúng ta. Sự phức tạp của đời sống có thể ngập tràn áp đảo chúng ta, làm cho chúng ta cảm thấy mình bị đe dọa, nhỏ bé, bị loại trừ và tầm thường. Vì lẽ này, mà một phần trong chúng ta luôn ý thức rằng chúng ta đang ở trong một thời kỳ, một đồ võ, một quan hệ mất mát, mất việc, cái chết của người thân yêu, hay một chuyện gì đó mà chúng ta không thể lường trước, trượt dốc qua tình trạng khủng hoảng trầm cảm tê liệt, một căn bệnh, hay một

hỗn mang tâm tội mà chúng ta không thể kiểm soát.

Nói ngắn gọn, chúng ta đấu tranh để giữ mình, đấu tranh để lớn lên, và đấu tranh để giữ không hoảng và cái chết không len vào mình. Vì phải đấu tranh ở ba tâm mức này, nên chúng ta cần ba dạng linh đạo trong đời.

Ở tâm mức thứ nhất, chúng ta cần **linh đạo giữ gìn**, nghĩa là một linh đạo giúp chúng ta duy trì tinh thần lành mạnh, ổn định, và bình thường của mình. Các giáo huấn thiêng liêng thường hay bỏ sót khía cạnh linh đạo sống còn này. Lúc nào chúng ta cũng chịu thách thức để phải lớn lên, trở nên người tốt hơn, Kitô hữu tốt hơn, đơn giản là tốt hơn hiện tại. Điều này tốt, nhưng sẽ ngậy thơ khi nghĩ rằng chúng ta đã đủ lành mạnh, ổn định, và mạnh mẽ để đón nhận thách thức này. Và, như chúng ta biết, rất nhiều khi không phải như vậy. Có những thời điểm trong đời, khi việc tốt nhất chúng ta có thể làm, chỉ là bám thật chặt, đứng sụp đổ, và chiến đấu để lấy lại tinh thần lành mạnh, ổn định và sức lực trong đời, để đơn giản là đặt được một chân về phía trước. Những lúc này, những gì đích thực chúng ta cần không phải là những thách thức, mà là cần có được một sự chấp nhận thiêng liêng để cảm nhận những gì chúng ta đang cảm nhận và chúng ta cần một bàn tay âm áp để kéo chúng ta về lại phía lành mạnh và mạnh khỏe. Thách thức phải đến sau.

Và thách thức này đến với lời mời chúng ta hướng lên, hướng đến **linh đạo của con đường hướng thượng**. Tất cả mọi linh đạo đáng nói, đều nhân mạnh như câu phải có một sự hướng thượng nhất định, để lớn lên vươn ra khỏi sự ấu trĩ, lười biếng, những thương tích, thói ham khoái lạc cố hữu, và sự hời hợt trong nền văn hóa của chúng ta. Điều cần nhân mạnh ở đây, chính là luôn luôn vươn lên, vượt qua, hướng đến những gì từ trời, và hướng đến tất cả những gì cao cả, vị tha, nhân ái, yêu thương, đáng ngưỡng mộ, và thánh thiện hơn. Đa số linh đạo Kitô giáo kinh điển là linh đạo hướng thượng, lời mời gọi đến với một điều cao đẹp hơn, lời mời gọi hãy thành thực với những gì thâm sâu nhất trong chúng ta, cụ thể là, Hình ảnh của Thiên Chúa và Giống như Thiên Chúa. Các lời dạy của Chúa Giêsu đích xác là mời gọi chúng ta hướng đến một tinh thần cao đẹp hơn. Đức Không Tự, một trong những nhà lãnh đạo tinh thần vĩ đại nhất mọi thời, đã có đường hướng sự phạm tương tự như vậy, khi Ngài mời gọi mọi người hãy nhìn về cái đẹp và sự thiện, và luôn luôn đi theo đường hướng đó. Còn thời chúng ta thì có Thánh Gioan Phaolô II, Ngài đã áp dụng rất hiệu quả

điều này khi ngỏ lời với giới trẻ, thách thức họ luôn luôn, không thỏa hiệp hay theo đuổi cái tốt thứ yếu, nhưng phải nhìn đến một cái tốt cao hơn và cao cả hơn nữa để hướng dẫn cuộc đời của mình.

Nhưng thách thức lớn lên cũng cần một **linh đạo hướng hạ** (xuống núi), một quan điểm và tập hợp nguyên tắc chỉ cho chúng ta thấy rằng, không phải chỉ hướng về mặt trời mọc, nhưng cũng phải nhìn theo hướng mặt trời lặn. Chúng ta cần một linh đạo không trốn tránh hay bác bỏ sự phức tạp của đời sống, hay âm mưu điên rồ của các thế lực vượt ngoài tâm chúng ta, những mất mát điên người, và các khủng hoảng trong cuộc đời, cũng như thực tế đập thẳng vào mắt của ốm đau, bị hạ thấp, và cái chết. Đôi khi, chúng ta chỉ có thể lớn lên bằng cách đi xuống vào trong âm phủ đáng sợ đó, là nơi, như Chúa Giêsu, chúng ta trải qua sự biến đổi bằng cách đối diện với hỗn loạn, bị hạ thấp, bóng tối, các thế lực ma quỷ (dù chúng là gì đi nữa) và cả cái chết. Trong một vài nền văn hóa cổ, điều này được gọi là 'ngồi trong đồng tro' hay 'làm con cái Thổ tinh' (hành tinh biểu tượng cho khủng hoảng). Là Kitô hữu, chúng ta gọi tiến trình này là mâu nhiệm vượt qua. Cho dù mang tên gì đi nữa, thì tất cả mọi linh đạo đáng được gọi tên, đôi khi trong đời bạn, bạn sẽ bị mời gọi làm một cuộc hành trình đi xuống đau đớn vào con đường kinh hãi của hỗn loạn, khủng hoảng, mất mát, tâm thương, bóng tối, các thế lực ma quỷ, và cả cái chết.

Đời sống tự tử mình cho chúng ta, từ trên, từ dưới, và trong bề ngang của sự bình thường. Không được loại bỏ bất kỳ điểm nào. Chúng ta cũng luôn cần phải giữ mình ổn định vững vàng, ngay cả những khi hướng thượng, và đôi lúc cũng phải để mình đi xuống và ở trong bóng tối.

Và vẫn còn thời gian cho chúng ta làm tất cả mọi việc này: Như Rainer Marie Rilke đã từng viết:

Người chưa chết, vẫn còn chưa quá muộn

Để mở toang những sâu thẳm tâm hồn

Bằng hồ hởi nhận chìm trong thẳm tậm

Và uống lấy cho thấm cạn trong đời
Đang lặng lẽ tỏ bày mình nơi đó.

Ronald Rolheiser
J.B. Thái Hòa dịch

Ba cách để phản ứng trước cơn chướng của tuổi vị thành niên.

Một vài con đường để giúp bạn bình tâm nhất có thể để đi qua các năm tháng khó khăn này.

Trước khi có con, chúng ta nghĩ nếu mình nuôi dạy con đúng, nếu mình cầu nguyện đủ, nếu mình làm gương tốt thì mình sẽ tránh được giai đoạn "chướng khí tuổi vị thành niên." Giai đoạn nói dối, giai đoạn làm tình làm tội, giai đoạn nói thô tục, giai đoạn nghiện một cái gì... Nhưng trẻ con không phải lúc nào cũng có các chọn lựa mình mong chờ. Dù vậy chúng ta phải nhìn vào thái độ của chúng, đừng xem đây là cái tát vào công trình nuôi dạy của mình, nhưng đúng hơn là cách phát triển riêng của từng đứa. Chúng lấy quyết định và học để sống với hệ quả do quyết định mình đã chọn. Chúng viết câu chuyện đời chúng, còn chúng ta, chúng ta giúp chúng biên tập lại những chuyện này. Sau đây là một vài con đường giúp bạn bình tâm nhất có thể để đi qua các năm tháng khó khăn này.

Không phải lỗi cha mẹ mà con cái có những chọn lựa xấu.

Chúng ta muốn con cái mình học để sống trong một thế giới tất cả là trọng ân sủng và trọng sự thật. Chúng ta muốn chúng dễ thương và liêm chính. Chúng ta mong chúng có một đức tin sống động, một đức tin hướng dẫn chúng đi trên con đường ngay thẳng. Nhưng đến 11, 14, 17 tuổi chúng không thể tôn trọng các chuẩn mực này. Và ngay cả đến tuổi trưởng thành, chúng cũng chưa đáng hoàng! Rồi đến các giai đoạn chúng tỏ ra dữ dằn. Chúng nói dối ở nhà, chúng nói dối ở trường, uống rượu, nhảy tường 2 giờ sáng. Khi chúng không tôn trọng chuẩn mực, chúng ta nghĩ chúng ta đã thất bại.

Khi con cái có những chọn lựa không đúng, không phải lúc chúng ta tự trách mình, để rồi có mặc cảm tội lỗi tự hỏi không biết đã làm gì sai. Nhưng chính đây là lúc chúng ta xem cách ứng xử của chúng, tập trung vào các hệ quả. Là cha mẹ, bốn phận chúng ta là phải kim nén cảm xúc lại.

Luôn ở đó để nâng con khi con té.

Cần nhà chúng ta phải là nơi an toàn nhất, êm đềm nhất, nơi của ân sủng,

của chỗ ở, nơi chúng ta cho chúng khoảng không gian cần thiết để nếu chúng có làm dơ thì chúng ta giúp chúng chùi rửa lại. Các giới hạn quy định là tốt và cần thiết, nhưng chúng sẽ thử cho biết. Cứ để chúng đẩy các giới hạn mà bạn quy định, nhưng nói cho chúng biết, nếu chúng vi phạm bạn sẽ ở đó để hướng dẫn chúng lại.

Phạt chúng nhưng hãy thông cảm. Khi biết mình cũng có nhu cầu được ơn, chúng ta sẽ có thể áp dụng tốt hơn với con cái. Ý thức các nhu cầu riêng của mình, giúp chúng ta bớt giận mà thông cảm khi phải đối diện với cách đối xử tiêu cực của con cái mình. Tất cả chúng

ta đều có các chọn lựa xấu và chúng ta vẫn tiếp tục làm. Khi còn nhỏ, bạn phạm một lỗi lầm, bạn cần gì nhất? Bạn hãy nhớ lại cảm giác sợ, thách thức, hối hận của mình. Bạn mong chờ cha mẹ sẽ đối xử với mình như thế nào? Bạn cần gì nhất? Rất có thể bạn cần sửa lỗi nhưng cũng cần rất nhiều tha thứ. Cũng như chúng ta, con cái mình sẽ khám phá thế giới bên ngoài khi chúng phạm các sai lầm, khi chúng muốn thử một cái gì đó. Thay vì để chúng một mình trong những nơi khó khăn, u tối, sự hiện diện của bạn bên cạnh chúng có thể soi sáng cho chúng.

Marta An Nguyễn dịch (phanxico.vn)

7 gợi ý dành cho người Công giáo khi online

Ngày nay, việc đề cập tới sự hiện diện của các tín hữu Công Giáo trên internet vô cùng quan trọng. Vài năm trước, truyền hình và đài phát thanh đã là những phương tiện phổ biến của truyền thông. Nhưng hiện nay, nó không còn tách biệt mà đã hòa thành một: internet.

Vào năm 2009, khi nói về truyền thông xã hội, Đức Bênêđictô XVI thúc giục các bạn trẻ: “Các con thân mến, cha mời gọi các con hãy giới thiệu cho nền văn hóa nơi môi trường mới của truyền thông và công nghệ thông tin những giá trị mà các con xây dựng cuộc sống vào nền”

“Các con thân mến, Cha mời gọi các con giới thiệu những giá trị cuộc sống mà bản thân đã xây dựng đến văn hóa của môi trường mới, đó là môi trường của truyền thông và công nghệ thông tin”

Internet không còn được đề cập như một công cụ cho việc loan báo Tin Mừng nữa, nhưng là một môi trường, một không gian chung mà nơi đó tất cả chúng ta gặp gỡ. Cho nên, 7 gợi ý mà chúng tôi chia sẻ sau đây rất quan trọng để ghi nhớ. Chúng sẽ giúp bạn trau dồi thêm kinh nghiệm cá vị nơi phương tiện xã hội và mang sự điệp của Đức Giêsu đến với nhiều thân hữu của bạn.

1.- Đưa ra chứng tá về đức tin của bạn.

Chìa khóa đối với điểm này luôn là xây dựng. Một Giáo Hội mà xây dựng là một Giáo Hội gọi lên Vương Quốc của Đức Kitô trên trần thế này. Chứng tá đức tin của một người được thông truyền tới những người khác sẽ phát tỏa ra ánh sáng. Cách chung, không quá phổ biến khi một bạn trẻ quyết định tuyên xưng công khai về đức tin của họ từ đó họ sẽ chỉ nhận lại sự tra vấn hay chỉ trích. Nhưng điều ấy chẳng hề gì. Những công kích cần luôn được đón nhận với giáo huấn của Đức Giêsu: tình yêu. Cũng có lúc chúng ta sẽ không biết trả lời những chỉ trích hay tấn kích đó như thế nào – ấy cũng là chuyện bình thường. Chúng ta không biết tất cả về nó, nhưng chúng ta có thể luôn khiêm nhường chia sẻ một số điều tương tự như: “tôi không thực sự biết, nhưng tôi sẽ tìm hiểu nó”. Chứng tá đời sống chân thực của chúng ta sẽ dẫn tha nhân tới sự nắm bắt “một số điều nào” đó mà người Kitô hữu có được, đó là Đức Giêsu Kitô. Thiên Chúa luôn ở trong điểm cốt lõi việc rao giảng của chúng ta. Đừng sợ để nói về Thiên Chúa nơi phương tiện xã hội của bạn! hãy mạnh dạn chia sẻ đức tin của mình với những người khác!

Đoạn Kinh Thánh gợi ý: 2 Tm 1, 8

2.- Hãy nói những lời mang tính xây dựng.

Việc có đời sống trong môi trường online sẽ đem tới những phê phán, quan điểm, bình luận và những phản ứng chẳng khi nào cùng. Sự điệp của chúng ta không luôn dễ dàng được đón nhận. Đôi khi, chúng ta còn bị “tấn công”, và tôi nói “bị tấn công” trong ngoặc kép là vì tôi tin rằng những tình huống như vậy có thể lại trở thành những cơ hội. Quả thế, mọi cuộc tấn công hay phản bác là một cơ hội để cho thấy chúng ta là ai, cũng là dịp để nói với những người xung quanh chúng ta rằng chúng ta yêu mến họ, cơ hội để trở nên những Kitô hữu đích thực trong lời nói mang tính xây dựng. Điều này không khó, nhưng đòi hỏi một sự khiêm nhường và phần tinh sâu xa, vì chỉ trong một lúc đơn độc, phản bác có thể kích động cơn giận của chúng ta, khiến chúng ta đáp lại với một thái độ không phải là một Kitô hữu nữa. Chúng ta cần dừng lại và suy nghĩ những thứ đằng sau, đánh giá phản bác ấy, nhớ lại tâm gương của Đức Kitô và sau đó mới hành động. Thánh Alberto Hurtado SJ, đã từng nói: “trong mọi sự, yêu mến và phục vụ”, điều này cũng nên hiện diện trong đời sống của chúng ta, nơi mà tình yêu đưa chúng ta vươn tới.

Đoạn Kinh Thánh gợi ý: Eph 4, 29-32

3.- Nâng đỡ những ai nản lòng.

Theo kinh nghiệm bản thân, tôi phải nói rằng điểm này mang tính chính yếu. Ngay khi chúng ta bước vào những ứng dụng phương tiện xã hội hay trang mạng, chúng ta bị dội lại bởi tất cả các loại thông tin, tẻ là nhiều trong số đó lại tiêu cực, bộc lộ sự chán nản hay mệt mỏi trong cuộc sống. Chúng ta có thể làm gì đây? Thánh Phanxicô Assisi từng cầu nguyện: “Ôi Thần Linh thánh ái, xin giúp con để con không quá tìm ủi an cho bằng an ủi tha nhân, không tìm được hiểu biết nhưng mong hiểu biết người, không tìm mến yêu nhưng khao khát yêu mến...”. Hướng mối quan tâm của chúng ta vào những người khác chính là hành vi của người Kitô hữu. Nói chung, phương tiện xã hội và Internet sẽ luôn là một bài tập mạnh mẽ để củng cố đức tin, nâng dậy người chán nản, an ủi người khô đau, chia sẻ với người ngã lòng và trao ban niềm hy vọng cho những người thất vọng. Nhưng bạn phải có một trái tim mạnh mẽ để chính mình khỏi rơi vào sự chán nản. Hãy thực hiện trong tâm thế của một Kitô hữu trong phòng luyện tập của đức ái!

Đoạn Kinh Thánh gợi ý: Gv 2, 1-6

4.- Tránh những cuộc bàn luận vô bổ.

Một dấu chỉ của sự tôn trọng và khiêm nhường là lắng nghe khi người khác nói và giữ im lặng khi bạn không biết câu trả lời. Là một Tín hữu không có nghĩa là có mọi câu trả lời. Có khi, lời khuyên khả dĩ nhất lại là giữ thinh lặng và cách tốt nhất để bảo vệ Đức Tin cũng là im lặng. Đó là lý do, nếu bạn không biết về một chủ đề, điều tốt nhất phải làm là giữ thinh lặng và tránh đi những cuộc bàn luận vô nghĩa vốn vì sự thiếu kiên thức sẽ chẳng đưa tới đâu cả. Tuy vậy, bất cứ khi nào có thể, chúng ta cần nỗ lực để đào sâu Đức Tin của mình và tìm hiểu thông tin, cả những tin tức mới nhất liên quan đến Giáo Hội, hầu tránh nắm bắt thụ động. Hãy luôn chân thành và khiêm nhường. Chính khi nói rằng: “tôi không biết”, “tôi chẳng hay”, “tôi thành thực không rõ về chủ đề cụ thể đó” sẽ luôn cho thấy sự khiêm nhường. Phần còn lại dành cho Thiên Chúa. Vũ khí mạnh mẽ nhất mà người tín hữu Công Giáo chúng ta có thể sử dụng là tình yêu, nhờ yêu mến chúng ta sẽ chinh phục được.

Đoạn Kinh Thánh gợi ý: Tt 3, 9-9

5.- Chia sẻ kho tàng của chúng ta: Đức Giêsu.

Một tấm gương sáng biến đổi giới Công Giáo bết bao! Họ đã từng gặp gỡ

diện đối diện với Đức Kitô và khám phá ra Người như một kho tàng, như kho báu của họ. Như dụ ngôn của Đức Giêsu trong Tin Mừng: “Nước Trời lại giống như kho tàng ẩn giấu trong một thửa ruộng; người kia tìm thấy liền giấu lại và vui mừng đi bán tất cả những gì ông có mà mua cho được thửa ruộng ấy.” (Mt 13, 44). Họ đã để lại mọi sự mà theo Đức Kitô. Họ có được kho tàng đích thực trong đời sống của họ. Một kho tàng mà chúng ta có thể giữ cho chính mình, hay một kho tàng mà được chia sẻ. Đôi khi, chúng ta có thể mang sứ điệp của tình yêu mà chẳng cần lời nói “vì chúng ta là hương thơm của Đức Kitô dâng lên Thiên Chúa” (2 Cr 2, 15).

Hãy thường nếm Đức Kitô. Lòng chúng ta sẽ trở nên vui mừng xiết bao khi chúng ta mang Đức Giêsu đến với những người khác!

Đoạn Kinh Thánh gợi ý: Rm 10, 14-17.

6.- **Đừng đưa tôi một đời sống hai mặt Online.**

Vấn đề nảy sinh khi chúng ta đưa ra một cuộc sống “xã hội” quá phô trương hay khoe khoang trên Internet. Chúng ta có thể biểu lộ về chính mình như là những môn đệ của Đức Giêsu, những Kitô hữu chân thật, cuộc sống trọn vẹn và đời sống cầu nguyện sâu xa, trong khi cuộc sống thực lại chỉ là những mảnh vụn của đức tin đó. Chúng ta tiệt tủng vào mỗi cuối tuần và làm những điều trái với Đức Tin của mình. Có khi, chúng ta tin. Khi khác, chúng ta bỏ bễ. Chúng ta nói “được” và sau đó lại chối bỏ. Ngày nay, chúng ta là những cá nhân công khai, đặc biệt là những Kitô hữu (vốn thường xuyên bị dò xét). Nếu trên phương tiện xã hội bạn được xem như một người đạo đức vốn dẫn thân cho Thiên Chúa, nhưng trong cuộc sống hàng ngày bạn lại say sưa và “sống cuộc đời” như thể không có ngày mai.... quả là không đúng. Một cuộc sống hai mặt không chóng thì chày cuối cùng cũng sẽ đưa một người xa rời đức tin... Là chứng nhân của Đức Giêsu ấy là sống chân thật, luôn sống hợp nhất.

Đoạn Kinh Thánh gợi ý: Cl 3, 12-15.

7.- **Mang ánh sáng đến cho tha nhân.**

Sứ mạng của chúng ta thường là “phải trở nên ánh sáng giữa đêm đen”. Cách này hay cách khác, chúng ta nối dài cánh tay của Đức Giêsu, không phải trong việc tin rằng mọi sự trên thế gian này là xấu hay sai khuỷu đầu.

Chúng ta làm sáng nhân loại bằng lời nói, hành vi, cử chỉ, tư tưởng của mình và qua chính chúng ta nữa. Nhưng để trao ban ánh sáng, chúng ta ở trong ánh sáng. Việc sống đời sống “tối tăm” trong khi là một người Công Giáo thì hẳn là không mang ánh sáng đến với bất kỳ ai được rồi. Nhưng cần luôn nhớ rằng, Đức Giêsu để lại cho chúng ta Các Bí Tích, đặc biệt là Bí Tích Thánh Thể và Bí Tích Hòa Giải để thấp lại ngọn lửa bên trong chúng ta. Các Bí Tích ấy có thể đưa chúng ta trở về với ánh sáng, hồi phục chúng ta từ trong tội lỗi, để sống trong Đức Kitô. Đừng sợ lãnh nhận trở lại các Bí Tích, và bạn sẽ là tia sáng cho người khác trong mọi giây phút trong cuộc đời bạn.

Đoạn Kinh Thánh gợi ý: Mt 5, 14-16.

Trong kỷ nguyên số, một chúng tá đích thực sẽ là một điều gì đó để bạn bè của bạn tựa cậy. Điều tốt thì lan tỏa. Điều tốt lan truyền tự trong chính nó. Nếu chính mỗi người chúng ta dẫn thân mình để sống theo Tin Mừng, nếu tất cả chúng ta trao đi một chút thời, thì chúng ta sẽ nhận được nhiều chùng nào và biến đổi cả thế giới nữa. Trong một đoạn tweet, ĐTC Phanxicô đưa ra một sứ điệp sâu xa này: “đừng đánh giá thấp giá trị của gương sáng, vì nó nắm sức mạnh còn hơn cả ngàn lời nói, hơn cả ngàn cái “like” hay “retweet”, hơn cả ngàn video ở trên You Tube vậy” (23.02.2017). Thực vậy, một chúng tá chân thực của đời sống Kitô hữu, chân thật, mặc mạc, chân thành và hùng hồn sẽ thay đổi thế giới. Bạn muốn trở thành một phần của sự thay đổi này không? Hãy ghi nhớ 7 lời khuyên này, tiếp tục và làm mới lại. Giáo Hội cần bạn, Chúa Kitô cần bạn...tất cả chúng tôi cần bạn!

H. Edgar Henríquez Carrasco

Nguồn: <https://catholic-link.org/7-important-tips-catholic-online/>
Chuyên ngữ: **Joseph Trần Ngọc Huynh, S.J.**

được khi hàng ngày chúng ta phải nghe những tin về ung thư của hàng xóm láng giềng, của bè bạn, hay thậm chí của những người thân thuộc của chúng ta! Hơn nữa, tình trạng ‘rau trồng hai lòng, gà nuôi hai chuồng’ chỉ là phân điển hình của một bức tranh khủng hoảng đạo đức sâu rộng hơn của toàn xã hội Việt Nam: sự bạo lực, gian dối, lừa lọc, tâm thức làm ăn ‘bất chấp thủ đoạn’, v.v. Có thể nói, phía sau tất cả những biểu hiện này là một mẫu số chung: vị trí của tha nhân không có chỗ xứng đáng ở trong tâm can nhiều người Việt hiện nay.

Điều này nhắc chúng ta về câu chuyện của Cain trong Sách Sáng Thế: vì ghen tị mà Cain đã ra tay tàn nhẫn sát hại chính em mình. Sau đó, Chúa hỏi anh: “Abel em ngươi đâu?”, Cain trả lời: “Con không biết! Con có phải là người giữ em con đâu!” Cain bị chúc dữ, khiến tất cả những gì anh làm đều không sinh hoa trái, và anh phải lang thang khắp mặt đất (St 4, 9-15). Có lẽ lời Chúc dữ này không phải là một án phạt từ Thiên Chúa, mà là từ chính việc Cain đã đánh mất tương quan với em mình. Khi không còn biết đến em mình nữa, thì anh cũng chẳng thể biết mình là ai; và vì thế, anh phải lang thang phiêu bạt một cách vô phương hướng. Như Cain, nhiều người Việt hiện cũng đang ‘lang thang’, không biết mình thực sự là ai và đang đi về đâu.

Ở bình diện quốc gia, đường như chúng ta đánh bắt lực trước hiện trạng này, đơn giản vì, như nhiều người đã nói, nó thuộc ‘lỗi hệ thống’. Khi bị lỗi hệ thống, dù người ta có cố gắng vá vứu, sửa chữa chỗ này thì chỗ khác cũng bị xì ra. Vì thế, bao lâu chưa ‘format’, chưa sửa chữa lại toàn hệ thống, thì cũng chưa có cơ hội giải quyết vấn đề cách rốt ráo.

Tuy nhiên, không phải vì thế mà Kitô hữu lại ‘khoanh tay’ trước vấn nạn đó. Lý do là vì chúng ta còn có một định hướng cho ơn gọi làm người cao hơn cả hệ thống do xã hội vận hành nữa, đó là những thang giá trị trong ý muốn của Thiên Chúa. Thật vậy, Thiên Chúa dựng nên con người theo hình ảnh Ngài. Vì thế, con người có ơn gọi khám phá chính mình, và chỉ biết mình khi đặt trong tương quan với Thiên Chúa. Nhưng tương quan giữa con người với Thiên Chúa lại được phản ánh nơi trong tương quan của ta với xã hội và với tha nhân. Nói cách khác, chỉ khi có sự hiện diện của tha nhân nơi mình, ta mới có khả năng sống ơn gọi làm người cách đích thực.^[1]

Vì thế, vấn đề bây giờ là làm sao tái xây dựng một lối sống trong đó tha nhân luôn có vị trí quan trọng thiết yếu trong ý thức của mỗi người. Tất nhiên, đây là một bài toán nan giải. Tuy nhiên, nếu chúng ta thành tâm nỗ lực hết mình, và với ơn Chúa trợ giúp, chúng ta có thể làm được. Chúng ta sẽ có nhiều cách và

“Abel em ngươi đâu?”

Cain đã đánh mất tương quan với em mình. Khi không còn biết đến em mình nữa, thì anh cũng chẳng thể biết mình là ai; và vì thế, anh phải lang thang phiêu bạt một cách vô phương hướng.

- Có người bán trái cây ngoài ngõ kia, ra mua ký ổi về ăn tráng miệng đi chị!
- Đừng em, ổi toàn thuốc độc không đó, kiếm gì khác ăn cho lành.

Đó là mẫu đối thoại giữa tôi và người chị họ. Rốt cuộc, chúng tôi cũng ăn một vài thứ khác, nhưng chúng có ‘lành’ hay không thì chỉ còn cách ‘lấy đức tin bù lại’!

Thật ra, dạng câu chuyện như thế chẳng còn là một điều mới mẻ gì đối với người Việt hiện nay, đến mức tâm lý chung của chúng ta dường như đã chấp nhận chuyện ‘sống chung với lũ’ rồi. Tuy nhiên, thực trạng này hẳn vẫn luôn làm nhức nhối tâm can tất cả những ai còn bận lòng với đất nước, với dân tộc. Không đau lòng sao

nhieu sáng kiến cho bài toán này nếu chúng ta biết đặt ưu tiên cho nó. Ở đây, tôi đề nghị giải pháp của mình với hai hình thức thực hành cho cả trẻ em lẫn người lớn như sau:

Đối với trẻ nhỏ, điều cần thiết là làm sao giúp các em có tâm thức quý trọng và yêu mến sự sống, nhất là sự sống của con người. Một trong những điều cần thiết nhất để đạt điều này chính là giúp các em tiếp xúc và chăm sóc môi trường thiên nhiên. Điều này cần thực hiện theo một cách căn cơ, chứ không chỉ theo những dạng phong trào, như kiểu thỉnh thoảng tổ chức chương trình ‘Giờ Trái Đất’! Theo quan sát của tôi, nhiều nước trên thế giới đã làm rất tốt điều này. Nền giáo dục của họ hướng trẻ con hòa mình vào thiên nhiên, để không chỉ vui chơi, mà còn biết tiếp xúc, trân quý, và chăm sóc sự sống của từng sinh mệnh bé nhỏ. Ví dụ, trẻ em mẫu giáo được cho gieo một hạt giống nào đó, rồi sau đó từng em sẽ quan sát và chăm sóc cây đó cho đến trường thành. Các em cũng được tạo điều kiện để tiếp xúc, chơi đùa với các con vật (trong công viên, nơi nông trại, v.v.), và chăm sóc chúng. Đó không chỉ là những bài học mang tính khoa học để mở mang trí tuệ, mà còn là bài học giúp các em mở rộng tâm hồn, và biết kính ngạc trước sự kỳ diệu của sự sống. Đó có lẽ cũng là cách hiệu quả nhất để các em thật sự có lòng quý trọng từng sinh mệnh, lẫn lòng tôn kính Đấng Tạo Hóa. Tôi vẫn luôn tin rằng, thiên nhiên là món quà vô giá mà Thiên Chúa ban cho ta, để không chỉ cung cấp môi trường và các sản vật nuôi sống cơ thể, mà còn giúp ta khám phá và đụng chạm vào sự thiện hảo nơi chính Mẹ Thiên Nhiên, nhờ đó tâm hồn ta được nuôi dưỡng và thiện tính được mở rộng.

Một đứa trẻ biết yêu mến thiên nhiên, yêu mến sự sống của muôn loài, thì chắc hẳn cũng sẽ yêu mến gia đình và tất cả những người mà em gặp, nhất là sẽ tôn trọng sự sống của họ. Năng lượng thiện tâm từ trong căn cốt của em cũng sẽ toả ra khi tiếp xúc với người khác; hay nói đúng hơn, trái tim em sẽ để cho người khác được bước vào và hiện diện ở đó.

Đối với người lớn, bài học trên của trẻ em cũng dành cho mình. Tuy nhiên, phải thừa nhận rằng, vì cuộc sống ‘cơm áo gạo tiền’, và vì sự ‘cứng cỏi’ do đã hình thành một tính cách nhất định, không dễ gì để chúng ta thực tập những điều như trẻ con làm. Nhưng chúng ta cũng có thể tập thực hành một số điều: biết chú ý, chiêm ngắm, và tiếp xúc với thiên nhiên trong những dịp có thể, để có thể cảm nhận được vẻ đẹp và sự tốt lành của chúng. Đức Thánh Cha Phanxicô đã nhận xét rằng, “nếu người nào không biết cách dừng lại để ngưỡng mộ vẻ đẹp của điều gì đó, thì ta không ngạc nhiên nếu

người đó không ngần ngại đối xử với mọi thứ như vật thể chỉ để sử dụng và lạm dụng.”[2]

Hơn nữa, người Kitô hữu trưởng thành nên tập xét mình và phản tỉnh để nhìn lại tương quan của mình với tha nhân. Mỗi cuối ngày, chúng ta có thể dành dăm bảy phút nhìn lại những hoạt động trong ngày của mình, xem trong từng việc làm đó, chúng ta đặt sự chú ý đến ích lợi của những người liên quan đến nó chưa. Ví dụ, nếu hôm nay tôi trồng rau, tôi đã từng mong muốn những luống rau này sẽ phát triển tốt và sạch để cung cấp năng lượng tốt cho người dùng sau này hay chưa, hay tôi chỉ mới nghĩ đến phần lợi nhuận mà mình ước ao thu được (dù cho mình vẫn có ý định làm rau sạch). Nếu tôi may quần áo, tôi có mong đợi rằng người mặc nó sẽ được vui thích vì những bộ đồ vừa vặn, khéo léo, và nhờ thế cuộc sống họ thêm hạnh phúc, hay tôi chỉ mới đến phần công việc mình phải hoàn thành để lấy được tiền mà thôi. Hay hôm nay tôi nói câu này với người nọ, tôi có tự vấn xem lời nói như thế có ảnh hưởng gì họ không, hay tôi chỉ mới đơn thuần muốn thể hiện ý của mình.

Chúng ta cũng luôn cần nhìn lại mọi sự bằng con mắt và thái độ biết ơn. Quả vậy, nếu chúng ta chịu khó để ý, thì phần mà ta cho là ‘tự chủ’ trong đời sống mình chẳng được bao nhiêu đâu! Ngược lại, hầu như mọi sự ta có đều được ban tặng. Ta đâu tự mình có mặt trên đời! Vợ/chồng và con cái cũng đâu phải cứ theo ý muốn là ta có được. Ngay cả trên mâm cơm hằng ngày: hầu hết mọi thứ đều đến từ công sức lao động của bao người. Đồng ý là ta làm ra tiền bạc, nên ta mua chúng; nhưng nếu không có sự lao động trên nhiều lãnh vực khác nhau của tha nhân, ta đâu thể tự mình làm hết được. Khi nhìn mọi sự và tha nhân như những quả tặng được gửi đến để xây đắp và làm phong phú cuộc đời mình, ta sẽ có thái độ trân trọng và biết ơn chính đáng đối với họ.

Cuối cùng, một đời sống cầu nguyện sẽ giúp chúng ta biết đặt tha nhân vào trái tim mình. Sự thân tình với Thiên Chúa tự nó luôn kéo theo sự thân tình với tha nhân. Hơn nữa, chính trong liên hệ với Thiên Chúa mà ta có thể tái khám phá, và nghiệm thấy, mối liên hệ sâu xa với anh chị em mình ngay trong những việc, những biến cố hằng ngày. Nếu cố gắng tập luyện, chúng ta có thể từng bước cải thiện, nâng cao được cảm thức quý trọng đó; và đó chính là cách ta sống ơn gọi của mình cách đẹp lòng Thiên Chúa.

Sống ơn gọi Kitô hữu như thế là một cách đóng góp để hy vọng phần nào cải hóa xã hội trong thực trạng hiện nay. Nhưng ngay cả khi chúng ta chẳng hy vọng nhiều rằng cách sống của mình sẽ tạo nên sự thay đổi lớn ở tâm toàn quốc

gia, vì người Công giáo Việt Nam vẫn còn là thiểu số bé nhỏ, thì ít ra chúng ta không bị lỗi sống sai lạc của xã hội – do ‘lỗi hệ thống’ gây nên – cuốn mình vào dòng xoáy của nó: nghĩa là chúng ta không trở nên tha hóa với bản chất ơn gọi của mình.

Ước gì mỗi người chúng ta luôn mở lòng để mỗi ngày được Chúa nhắc nhở bằng câu hỏi: ‘Abel em người đâu?’

Khắc Bá, SJ. (dongten.net)

[1] Gio-an Phaolô II, *Thông điệp Tin Mừng về Sự Sống*, số 35.

[2] Giáo hoàng Phan-xi-cô, *Laudato si*, số 215.

Tiếp theo tr. 3: Hạnh phúc gia đình.

Thật kỳ lạ, ai nghe Cậu Giêsu nói cũng ngạc nhiên về trí thông minh và những lời đối đáp sắc xảo của Cậu. Khi thấy Con, hai ông bà sừng sốt, và mẹ Người nói với Người: “*Con ơi, sao con lại xử với cha mẹ như vậy? Con thấy không, cha con và mẹ đây đã phải cực lòng tìm con!*” (Lc 2: 48). Đó lời trách yêu, cho thấy Đức Mẹ rất đau khổ khi phải xa Con, dù chỉ là một thoáng, huống chi đã ba ngày qua. Chúa Giêsu đáp: “*Sao cha mẹ lại tìm con? Cha mẹ không biết là con có bốn phần ở nhà của Cha con sao?*” (Lc 2: 49). Chắc hẳn hai người biết điều này, nhưng vì lạc mất Con, lo lắng quá nên nói vậy thôi. Con người là thế, Chúa không trách mà chỉ nhắc nhở.

Dù là cha mẹ của Chúa Giêsu, nhưng ông bà vẫn không thể hiểu lời Người vừa nói. Đúng thôi, vì cha mẹ là phạm nhân, còn Con là Thiên-Chúa-làm-người mà. Nói là nói vậy thôi, chứ ngay sau đó, Người vẫn “*đi xuống cùng với cha mẹ, trở về Nadarét và hằng vâng phục các Ngài*” (Lc 2: 51a). Con Thiên Chúa vẫn luôn tôn trọng lễ giáo, gia phong, vâng lời và sống có hiếu với cha mẹ. Chính Chúa Giêsu đã nêu gương sáng cho chúng ta noi theo, điều này cũng chứng tỏ rằng gia đình rất quan trọng đối với mọi người, không trừ bất kỳ ai, đồng thời nhắc nhở những người con phải giữ trọn chữ hiếu đối với song thân, và đừng quên rằng **cha mẹ có thể nào thì cũng vẫn là cha mẹ của mình.**

Có hai điều quan trọng trong câu này: “*Riêng mẹ Người thì hằng ghi nhớ tất cả những điều ấy trong lòng. Còn Đức Giêsu ngày càng thêm khôn ngoan, thêm cao lớn và thêm ân nghĩa đối với Thiên Chúa và người ta*” (Lc 2: 51b-52). Đức Mẹ luôn suy niệm, còn Chúa Giêsu càng khôn lớn càng kết hiệp thân mật với Thiên Chúa và được người đời yêu mến.

Thi thoảng, chúng ta vẫn đọc báo hoặc nghe đài nói về những nghịch tử. Họ không chỉ đối xử tồi tệ với các đấng sinh thành của mình mà có kẻ còn nhẫn tâm sát hại chính cha mẹ ruột của mình.

Có trường hợp chỉ vì bị lạ rầy mà đứa con đã nhẫn tâm bóp cổ và đâm người mẹ chết bằng những nhát dao oan

nghiệt. Đọc báo, nghe đài, hoặc lướt web, chúng ta vẫn thường thấy có những nghịch tử đối xử tồi tệ với cha mẹ. Phải chăng đó là hậu quả của việc giáo dục không đề cao tôn ti trật tự trong gia đình, coi nhẹ gia phong lễ giáo? Ngày xưa, chương trình giáo dục phổ thông có cho học bộ sách Nhị Thập Tứ Hiếu (24 Người Con Có Hiếu), còn ngày nay không thấy có trong chương trình giáo dục.

Ài cũng đã hoặc đang làm con, thế nên ai cũng có bổn phận làm con. Đó cũng là một trong Mười Điều Răn của Thiên Chúa: Thảo kính cha mẹ. Đã là giới răn thì không thể không thi hành, nghĩa là phải nghiêm túc tuân thủ, có vậy mới sống đẹp lòng Thiên Chúa. Bổn phận làm con không chỉ phải thực hiện đối với cha mẹ, mà còn phải đối với ông bà, người trên, người lớn tuổi,... Và tất nhiên người trên cũng phải có trách nhiệm đối với người dưới vậy.

Lạy Thiên Chúa, chúng con xin lỗi Chúa về những thiếu sót trong bổn phận làm con đối với Ngài, với ông bà, với cha mẹ, và với người lớn, người trên. Xin Ngài ạt thương và tha thứ, đồng thời xin thương giúp chúng con biết noi gương Con Chúa thực hiện đầy đủ bổn phận hằng ngày đối với Thiên Chúa và tha nhân, ở mọi nơi và trong mọi lúc. Chúng con cầu xin nhân Danh Thánh Tử Giêsu Kitô, Thiên Chúa cứu độ của chúng con. Amen.

Trâm Thiên Thu

Tiếp theo tr. 4: ĐTC Phanxicô: Đừng tục hóa lễ Giáng Sinh;

nhiên, Chúa Giêsu đã không đổ lỗi cho thế gian, Người yêu cầu chúng ta đừng để mình bị lôi kéo, nhưng tinh thức cầu nguyện trong mọi lúc.

Sẽ là lễ Giáng Sinh, nếu...

ĐTC nhắc nhở các tín hữu: Sẽ là lễ Giáng Sinh nếu, như Thánh Giuse, chúng ta dành chỗ cho thánh lặng; nếu, như Mẹ Maria, chúng ta thưa với Chúa “này con đây”; nếu, như Chúa Giêsu, chúng ta sẽ ở gần bên những người cô đơn; nếu, như các mục đồng, chúng ta sẽ đi ra khỏi những tường rào cản trở chúng ta để ở với Chúa Giêsu. Sẽ là lễ Giáng Sinh nếu chúng ta tìm thấy ánh sáng nơi hang đá đơn hèn ở Bêlem. Nó sẽ không phải là lễ Giáng Sinh nếu chúng ta tìm những ánh sáng lung linh của thế giới, nếu chúng ta chỉ chất đầy quà cáp, những bữa ăn tiệc tùng mà không giúp đỡ ít nhất là một người nghèo, giống như Thiên Chúa, bởi vì vào đêm Giáng Sinh Thiên Chúa đã trở nên nghèo khó.

Hãy để Chúa Giêsu làm chúng ta ngạc nhiên.

Cuối cùng, ĐTC chúc mừng Giáng Sinh đến các tín hữu, Ngài nói: “Anh chị em quý mến, tôi chúc mừng Giáng Sinh đến anh chị em, một Giáng Sinh đầy những bất ngờ của Chúa Giêsu! Có thể nó có vẻ là những bất ngờ không như ý nhưng là điều Thiên Chúa yêu thích. Nếu chúng ta đón nhận những bất ngờ đó thì chính chúng ta sẽ làm cho mình trở thành một bất ngờ tuyệt vời. Mọi người trong chúng ta dấu ấn trong lòng mình khả năng biết ngạc nhiên. Trong Giáng Sinh này, chúng ta hãy để cho Chúa Giêsu làm cho chúng ta ngạc nhiên.

Hồng Thủy - Vatican

CẦN NGƯỜI GIÚP VIỆC & Ở LẠI NHÀ

Cần một phụ nữ lớn tuổi, mạnh khỏe, ở lại và giúp việc trong nhà. Thích nấu ăn, sạch sẽ, gọn gàng.

L/L: 832-752-1119

BÁN ĐẤT & MỘ PHẦN

BÁN ĐẤT và MỘ PHẦN để dựng TRO tại:

Nghĩa Trang SOUTHPARK

1310 Main St. - Pearland, Texas 77581
(Gần Beltway 8, Hwy 288 & I-45)

Điện thoại: 832-269-1844

LIFE INSURANCE

BẢO HIỂM NHÂN THỌ

Bảo hiểm nhân thọ mà quý vị có thể sử dụng ngay khi còn sống và giúp những người thân yêu của quý vị nếu quý vị qua đời.

Cell: 281-701-8525

Huy Tran

Financial Representative

Policies issued by American General Life Insurance Company (AGL), Houston, TX, member of American International Group, Inc. (AIG).

MEDICARE/MEDICAID INFORMATION CENTER

- * Giúp quý vị điền đơn đăng ký.
- * Giúp bổ sung, sửa đổi, hồ sơ cho quý khách gặp khó khăn hay trực tặc.
- * Hướng dẫn quý vị xem lại những quyền lợi đang có và những gì sẽ thay đổi trong năm 2019.

Ngoài những quyền lợi chính nếu những vị cao niên có **MEDICAID** thì còn được thêm những quyền lợi phụ trội bao gồm:

- Sách quyền lợi sản phẩm Sức khỏe
- Bảo hiểm Nha Khoa
- Bảo hiểm Chăm cứu và Chính hình
- Trợ giúp Chuyên chở

Dịch vụ của chúng tôi hoàn toàn miễn phí

Mọi thắc mắc về: **MEDICARE / MEDICAID**
Xin liên lạc với :

Đỗ Ái Linh 281-845-9890

Để tìm hiểu, so sánh và lựa chọn một chương trình thích hợp cho Quý vị

Career Opportunity

If you are ready to make a change and have the entrepreneurial drive to make a career in the Insurance and Financial Services Industry, then maybe it's time for you to think about working with New York Life Insurance Company, ranked #65 on the Fortune 500 list for 2017.

To find out more about all the advantages of a career with New York Life, please contact:

Minh Truong, Senior Partner

Houston General Office

3200 Southwest Freeway, Suite 1900

Houston, TX 77027

Tel: **832 995-7575**

Email: mvtruong@ft.newyorklife.com

EOE/M/F/D/V/SO

NOW HIRING!

We have many new vacancies that we are recruiting for!

- *Basic English Pay Rate: \$10 - \$12/hr
- *Basic Computer Skills

Work Hours: 8:00 am - 5:00 pm, Mon - Fri

Apply in Person at:
HTH COMMUNICATIONS
9918 Brooklet Drive
Houston, TX 77099

www.hthcomm.com - employment@hthcomm.com